Περί της θείας Ευχαριστίας (Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Νοεμβρίου, 2023

Το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, που παρέδωσε ο Κύριος, είναι το ανώτερο όλων των μυστηρίων· είναι το πιο αξιοθαύμαστο από τα θαύματα, όσα η δύναμη του Θεού εκτέλεσε· είναι το υψηλότερο από όσα η σοφία του Θεού επινόησε· είναι δε και το πολυτιμότερο όλων των χαρισμάτων, όσα η αγάπη του Θεού χάρισε στους ανθρώπους· γι' αυτό και δίκαια μπορεί να ονομαστεί και να θεωρηθεί το θαύμα των θαυμάτων και το μυστήριο των μυστηρίων.

Στο μυστήριο της θείας μεταλήψεως κρύβεται όχι μόνο η θεότητα αλλά και η ανθρωπότητα (του Χριστού)· επομένως είναι μυστήριο των μυστηρίων· το από κάθε άποψη απόκρυφο· που υπερβαίνει όλους τους όρους της φυσικής γνώσεως. Με το μυστήριο αυτό ο Θεός έδειξε σ' εμάς, ως δυνατός, το μέγιστο κράτος της θείας του παντοδυναμίας· ως σοφός, το μέγιστο ύψος της θείας παναγαθίας.

Πώς πρέπει να προσερχόμαστε στη μετάληψη των θείων μυστηρίων

Τον τρόπο, με τον οποίο πρέπει να προσερχόμαστε στη θεία Ευχαριστία, μας τον διδάσκει ο απόστολος Παύλος λέγοντας: «Να εξετάζει κανείς προσεκτικά τον εαυτό

του, και τότε να τρώει από τον άρτο και να πίνει από το ποτήριο· γιατί όποιος τρώει και πίνει αυτά με τρόπο ανάξιο, προς καταδίκη του τρώει και πίνει, καθώς δεν αναγνωρίζει σε αυτά το σώμα του Κυρίου» (Α' Κορ. 11:28-29).

Ας εξετάζει λοιπόν καθένας τη συνείδησή του πρώτα, για να διαπιστώσει την ηθική του κατάσταση και τη σχέση του προς τον Θεό και τον πλησίον του, και αν τις βρει σε θεάρεστη κατάσταση, ας προσέλθει να κοινωνήσει· αλλιώς ας το αφήσει για άλλη φορά· διότι τίποτε κοινό δεν υπάρχει ανάμεσα στο άγιο και στο βδελυρό.

Όταν λοιπόν πλησιάζουμε στη θεία Ευχαριστία, πρέπει **να προσερχόμαστε με κάθε ευλάβεια, καθαροί από καθετί που μολύνει το σώμα και την ψυχή** , για να μεταλαμβάνουμε αξίως· διότι, εάν ο Θεός διέταξε τον Μωυσή να λύσει το υπόδημα, προκειμένου να πλησιάσει τόπο άγιο (Εξ. 3:3), πόσο οφείλεις εσύ, Χριστιανέ, να λύσεις κάθε δεσμό αμαρτίας, για **να δεχτείς μέσα σου όλο τον Θεό**; Διότι ο άγιος εκείνος άρτος δεν είναι το σώμα του Κυρίου; Και το άγιο ποτήριο δεν είναι το αίμα του Κυρίου; «Το ποτήριο της ευχαριστίας, με το οποίο ευχαριστούμε τον Θεό, δεν είναι κοινωνία του αίματος του Χριστού; Ο άρτος, τον οποίο τεμαχίζουμε, δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού;» (Α' Κορ. 10:16). Πώς λοιπόν θα πλησιάσεις με βεβαρημένη συνείδηση το **πυρ που καίει τους αναξίους**;

Γι' αυτό λύσε κάθε δεσμό έχθρας προς τον πλησίον σου, ακύρωσε κάθε άδικη συναλλαγή, δώσε πίσω το ξένο, φύγε από το κακό και κάνε το καλό, επίστρεψε στον Κύριο και πρόσελθε, για να αγιαστείς όλος, να φωτιστείς και να γίνεις ταμείο της θείας χάριτος, για να ενωθείς με τον Χριστό, για να μείνεις μέσα του και αυτός μέσα σου. «Εκείνος που τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου μένει μέσα μου και εγώ μένω μέσα του» (Ιω. 6:56).

Τα χαρακτηριστικά εκείνου που μεταλαμβάνει επαξίως

Εκείνος που μεταλαμβάνει επαξίως εξέρχεται από τον ναό όλος ανακαινισμένος, διότι το πυρ της θεότητος, το οποίο με τη θεία μετάληψη ήρθε σε κοινωνία με την ψυχή του ανθρώπου, κατέφλεξε τις αμαρτίες της, την γέμισε με θεία χάρη, αγίασε τη διάνοια, ενίσχυσε τις δυνάμεις της ψυχής, φώτισε τον νου, καθήλωσε την καρδιά με τον φόβο του Θεού και τέλος την ανέδειξε κατοικία του Αγίου Πνεύματος και μόνο.

Εκείνος που κοινώνησε επαξίως έλαβε ως αρραβώνα την ουράνια βασιλεία και είναι ντυμένος με τη θεία πανοπλία, η οποία τον προφυλάγει από κάθε

κακό και από κάθε επιβουλή του πονηρού και τον καθιστά φοβερό και σ' αυτούς τους δαίμονες.

Η καρδιά εκείνου που κοινώνησε επαξίως γεμίζει από άφατη χαρά και ανείπωτη αγαλλίαση· μόνο αυτός αισθάνεται την αλλοίωση που του συνέβη και ευφραίνεται για τον ανακαινισμό του. Όλες οι αρετές στολίζουν την καρδιά του, και ο πόθος του είναι η ένωση με τον Κύριο.

Η ψυχική γαλήνη, την οποία δίνει η συναίσθηση της διαλλαγής και της κοινωνίας με τον Θεό, και η ουράνια ειρήνη που βασιλεύει μέσα του, καθρεφτίζονται στο χαρούμενο πρόσωπο εκείνου που κοινώνησε επαξίως.

Μετά τη θεία Ευχαριστία

Μετά τη θεία Ευχαριστία ύμνησε αμέσως και ευχαρίστησε τον Κύριο, διότι σε αξίωσε να γίνεις κοινωνός του σώματος και του αίματός του· πέρασε την ημέρα αυτή με έργα άξια προς αυτήν και έχε την ως παράδειγμα και για τις άλλες ημέρες της ζωής σου· **μη ανεχθείς από εδώ και πέρα να λυπήσεις τον Άγγελο του φύλακα της ψυχής και του σώματός σου, επιστρέφοντας στις προηγούμενες κακίες.**

Ελάτε λοιπόν, Χριστιανοί αδελφοί, ας επωφεληθούμε από τη χάρη του Θεού, ας φροντίσουμε για τη σωτηρία μας· και καθώς αξιωνόμαστε των αχράντων μυστηρίων, ας περνούμε το υπόλοιπο της ζωής μας με σωφροσύνη, δικαιοσύνη και ευσέβεια. Διότι **φανερώθηκε**, όπως λέει ο Παύλος (Τιτ. 2:11-13), **η χάρη του Θεού που είναι σωτήρια για όλους τους ανθρώπους, και μας παιδαγωγεί να αρνηθούμε την ασέβεια και τις κοσμικές επιθυμίες και να ζήσουμε με σωφροσύνη, δικαιοσύνη και ευσέβεια σε αυτή τη ζωή, περιμένοντας τη μακαριότητα που ελπίζουμε, δηλαδή την εμφάνιση της δόξας του μεγάλου Θεού και σωτήρα μας, του Ιησού Χριστού**. Αμήν.

(Από το τεύχος: "ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ". Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη, σελ. 44)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*